

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v soboto 26. marca 1887.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Na vrhunci.

Nemška prestolnica ob Sprevi kaže nam te dni prizor, kakeršnega Evropa že dolgo ni videla. Iz vseh evropskih držav prihiteli so odposlanci, poklanjat se sivolasemu carju Viljemu ob njegovi devetdesetletnici, od vseh stranij prihajajo čestitke, vse tekmuje, izražati mu najtopleje simpatije, vse se poganja za prijateljstvo in naklonjenost mogočne Nemčije in slavnost devetdesetletnice vrši se z nečutenim sijajem.

Izvestno so bili slavnostni dnevi lepi, krasni, ovacije velikanske, saj je tudi povod bil izreden. Malokomu je sojeno, doživeti 90. leto, fenomenalna redkost pa je, da vladar doživi toliko starost, da mu je ves čas njegovega življenja sreča tako zvesta,

kakor je ravno cesarju Viljemu in da mu je natrosila toliko slave na njegov pot.

Sreča spremljala ga je od bitke pri Bar sur l'Aube pa do današnjih dni, pri vseh njegovih zmagah in bojnih uspehih bilo je poleg dovršene organizacije in uzorne strategije jako velike sreče in da mu slednja ni bila tako dosledno in trdovratno mila, gotovo bi si ne bil stekel toliko in takih lovorik. Sreča vodila ga je 1866. l. po čeških bojiščih, par let pozneje po lepi Franciji, iz katere je poleg krone nemškega cesarja in neizmerne bojne slave prinesel še bogat plen, pet milijard denarja, dotle nečuvno vojno odškodnino.

Zmage nad Francozi in bogati plen omogočile so mu, popéti se na Evrope politični vrhunec in narodu nemškemu prisvojiti hegemonijo na našem kontinentu. Ob svoji devetdesetletnici lahko s ponosom gleda na svojo preteklost, na zmagonosne svoje vojne čete, na svoja ravno tako dolgoživna in slavna sotrudnika, Bismarcka in Moltkeja, na narod, prinašajoč mu čestitke in vriskajoč pod njegovim zgodovinsko znamenitim oknom, na klanjajoče se mu mogotce in mogotcev odposlance, ki s svojo prisotnostjo dokazujejo, da je Berlin središče Evrope.

Veliko mora biti cesarja Viljema veselje na tej slavnosti, ki mu zlati njegovega življenja večer, a vendar tudi to veselje ni brez grenke primesi. Res, da je na vrhunci svoje slave, Nemčija pa na vrhunci svoje politične sile, a kje je poročstvo, da bode dolgo tako ostalo? Vse je sezidano po načelu „Macht geht vor Recht“ in Darwinova teorija ima baš v Berlinu svoje najiskrenejše zastopnike, a ravno zategadelj mora znati, da nema pravih odkritosrčnih prijateljev, da utegne v odločilnem trenutku marsikdo, ki se mu je včeraj še klanjal in laskal, potegniti meč proti njemu, da njegovej stvaritvi prete velike nevarnosti, kadar bodo kakor apokaliptični konjiki, navalile vojne čete od vzhoda in zahoda na deželo milijard.

Milo se mu mora pri sreci storiti, razmišljajočemu, da je vojna slava vzbujala v narodu le zle instinkte, da je militarizem udušil svobodo in vsako prosto gibanje, da njegova država ni država božjega strahu, temveč le država, ki jo skrpano vkupe drži

strah pred kanoni in bajoneti. Milo se mu mora pri sreci storiti, ko se pri svoji slavnosti spominja nesrečnih svojih podanikov, katere so nemilosrdni zakoni iztirali od domačih ognjišč in za katere v toli mogočni državi ni več varstva, niti prostora. — Usiljevati se mu mora preverjenje, da bode zgodovina vse drugače o njem sodila nego sedanost, ki se ravna le po vnanjem sijaju, — po hipnem uspehu, — da ga bodo objektivni zgodovinpisci pač imenovali srečnega vojskovodjo, privojevatelja, „Mehrer des Reiches“, a da bodo k tem besedam dostavljali, da je za njegove vlade veljala le kruta sila, spominjajoča na srednji vek, da je le on bil uzrok, da je vsa Evropa stokala pod železnim bremenom in da narodi neso poznali blaginje miru in svobodnega napredka.

Take misli morajo mu greniti slast slavnostnih dni, take in jednake misli morajo se pa tudi vzbujati v prsih vsacega treznega mislečega Nemca, katerega šovinizem in bizantizem še nesta oslepila. Noben Nemec si ne more prikrivati, da se baš nad njih narodom utegne obistiniti pregovor „Kdor veter seje, bode vihar žel“ in da kadar stari Viljem zatisne trudne svoje oči, bode položaj takoj ves drugačen. Tedaj utegne se težišče premakniti iz Berlina in od vse velikanske slave ostati le spomin na krasne slavnostne dni, ko je cesar Viljem in z njim vsa Nemčija bila — na vrhunci.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. marca.

Budgetni odsek državnega zbora bavi se je predvčeraj z vprašanjem o prenapolnenji Dunajskega vseučilišča. Mej družim se je tudi priporočalo, da bi Ogrov več ne vsprejemali na medicinsko fakulteto.

Senat Krakovskega vseučilišča je sklenil povodom otvorjenja novega vseučilišnega poslopja imenovati več častnih doktorjev. Mej drugim bodo naučnega ministra pl. Gautscha imenovali častnim doktorjem modroslovja.

Vnanje države.

Kakor so „Times“ izvedele, je uspeh misije Rize beja zavisen od pogajanj mej Avstrijo in Ru-

LISTEK.

O svetovnem jeziku „volapük“.

Menadé bal
Püki bal.
Jednemu človestvu
Jeden jezik.

Ivan Mart. Schleier.

Ko je bil Napoleon I. na otok Elbo pregnan, zbrali so se vladarji in zastopniki vladarjev zastarele Evrope na Dunajskem kongresu, da bi dali Evropi, oziroma evropskim državam novo, času primerno podobo, kajti Napoleon in tudi drugi vzbudili so duhove in ti so zahtevali plačila za prelito kri in za obile žrtve, katere je hotela in terjala zvestoba državljanska. Mej resnimi, za vso Evropo predlogi, katere je imel kongres pretresovati in izvrševati, bilo je tudi nekaj taci, ki so vzbudili mnogo smeha. — Tako je na pr. nekdo predlagal, da naj se za vse Evrope upelje jednaka obleka! — K smešnim predlogom prištevati so tačas tudi to, da je nekdo zahteval za vso Evropo jednak jezik, „svetovni jezik“, — katerega je imel že baje popolnem ustrojenega v žepu. Tudi ta predlog je, kakor prvi obudil mnogo smeha. Pa glej! Kar se

je pred dobrimi 70 leti Dunajčanom in drugim smešno zdelo, to danes skoro da ne obožavajo, in to je nov svetovni jezik „volapük“ imenovan.

Izumitelj ali stvaritelj novemu jeziku je Ivan Martin Schleier, katoliški župnik v pok., rodom Nemec z Badenskega. Uvidevši kako mnogojezičnost raznih narodov ovira mejsebojni promet in uvidevši tudi, da noben sedaj živčih jezikov, zaradi svoje nepopolnosti, svojih nedoslednostij in iz tega izvira-jočih mnozi izjem, kakor tudi radi tega, da potrebuje človek, ako se hoče katerega koli jezika temeljito naučiti 4—5 let, ne zadostuje zahtevam svetovnega jezika, sklenil je narediti nov jezik, ki bi vseh teh nepopolnostij ne imel. — Za svoje delo je potreboval baje okoli 30 let. Preiskaval je nad 50 raznih jezikov, jih primerjal, slovnične oblike in besede, katere so mu ugajale, odbral, nove dodal in naredil nov jezik.

Vodilo njegovemu delovanju je bilo:

„Jednemu človestvu — jeden jezik,
Jednemu jeziku — jedno pisavo,
Jednej pisavi — jedno branje.“

Njegov jezik ima biti kolikor možno jednolik, biti ima lehak, imeti ima malo pravil in nobenih izjem. Po tem vodilu se je ravnal in — reči se mora, da se mu je posrečilo, kar je nameraval.

Schleier in tudi drugi trdijo, da se slehern, ki je v kateremkoli jeziku slovnično izobražen, volapük-slovnice more v 5 dneh priučiti. Marsikomu se bode ta trditev pretirana, da celo neverjetna zdeli, a vendar je popolnem resnična. — V dokaz temu hočem o nekaterih govornih razpolih govoriti in uverjen sem, da se bode slehern o resničnosti Schleierjeve trditve prepričal. — Pričeti hočem s samostalnikom.

Samostalniki, kateri so ob jednom večinoma tudi korenike, so vsi jednega in sicer moškega spola. Končajo se vsi na soglasnik in so večjidel jednozložni. — Ako je potreba, da je samostalni ženskega spola, stavi se pred dotični samostalni zlog ji (beri: ži) brat = blod, sestra ji-blod itd.

Število je dvojno sing. in plur.; za dvojino je treba pred samostalnik staviti števnik.

Znamenje množine je črka s, ki se na konci besede stavi, na pr. prijatelj = flen, prijatelji = flens itd.

Za sklanjo potrebuje 4 oziroma 5 sklonov: nom., gen., dat., acc. in voc. Sklanja je vsem samostalnikom jednaka, bodi si moškega ali ženskega spola — kot končnice služijo črke a, e, i, na pr.:

Ednina:

nom. brat = blod,

sijo o rešenju **bolgarskega** vprašanja. Ako se v kratkem ničesar ne odloči, bodo Bolgari proglasili Bolgarsko za nezavisno kraljevino, kajti regenti sami so že preverjeni, da sedanje stanje ne more več dalje trajati. Novo rušenje Berolinske pogodbe bi vsekako pospešilo rešitev. Najbrž bi se potem sklical kongres, kajti, kakor se sodi, tudi car ni nasproten tej ideji. — Riza bej je zahteval, da se pomilosté vsi udeležitelji poslednjega upora, vlada je pa njegovo zahtevanje odločno zavrnila. „Neza-visima Bolgarija“ pravi, da Turčija žali ves bolgar-ski narod, ker vedno zahteva sporazumljenje s Can-kovom. Mi nečemo nobenega sporazumljenja, kliče ta podmičeni list, Turčija naj hitro imenuje kakega kandidata za bolgarski prestol, če tega neče, bomo pa nazaj poklicali kneza Aleksandra. — Ker Rusija pregovarja Turčijo, da bi zasela Vzhodno Rumelijo, se že boji bolgarska vlada, da ne bi kakega novega nerada porabili Turki ter res poslali svoje vojske delat red. Zategadelj je sedaj v Bolgariji živahno vojaško gibanje. Na mejah se pomnožujejo posadke, da se bodo mogle ustaviti, ko bi le turške vojske hotele udreti v Vzhodno Rumelijo. Več nezanesljivih vojaških oddelkov se je prestavilo v nove posadke, kjer ne bodo mogli tako lahko napraviti kakega upora. V Ruščuk so poslali mnogo konjice, pešva in topništva, v Varni se je topništvo pomnožilo, Trnovo hoče nekda vlada utrditi in napraviti okolu mesta utrjen ostrog.

Vedno jasneje je, da je napad na **ruskega** carja več ali manj delo ruskih Nemcev. V Pargoli, ki je kakih 12 ur od Peterburga, zasledila je poli-cija izdelovalnico bomb in več oseb zaprla. Pargola je jako priljubljeno shajališče Nemcev.

Mej **turškim** velikim vezirjem in drugimi ministri vlada nekda veliko nasprotje v raznih za-devah. Najbrž bode v kratkem prišlo do minister-ske krize.

Grškej zbornici je vlada predložila načrte zakonov o reorganizaciji vojske. Vojaška dolžnost se bode podaljšala in določila starost, kadar smejo častniki odstopiti, in organizovali se bodo kadri za milico in reservo. Pri reorganizaciji vojske se bode pa vlada posebno ozirala na slabe državne finance.

„Moskovskija Vjedomosti“, ki so še nedavno pisale za zvezo mej **Rusijo** in **Francijo**, začele so nakrat sovražno pisati proti Franciji. Katkova list trdi, da imajo v Franciji revolucionarne stranke svoje zavetje, od koder motijo mir in red po vsej Evropi. Pa tudi drugi ruski listi nič kaj laskavo ne pišejo o Franciji. Napad na carja je vidno omajal prijateljstvo mej Rusi in Francozi.

Vsi listi so prenapolnjeni sporočil o devetde-setletnici **nemškega** cesarja. Hkratu se pa tudi pretresava političen pomen te slavnosti. Skoro vsi časniki mislijo, da je devetdesetletnico Viljema I. pravo znamenje miru. Posebno pa razni ruski listi proslavljajo dobre lastnosti nemškega vladarja in poudarjajo njegovo neomahljivo naklonjenost Rusiji. Nadejajo se, da se bode sivolasemu nemškemu ce-sarju posrečilo s svojim uplivom ohraniti mir v Evropi. Celo taki listi, ki so še nedavno ljako so-vražno pisali proti Nemčiji, jo sedaj pozdravljajo kot prijateljico Rusije. — Sicer se pa slavnost tudi ni vršila brez vseh neredov. Več delavcev je predsi-nočnjo noč razsajalo po Berolinskih ulicah in je hotelo tudi pred cesarsko palačo. Policisti so z orož-jem jim to zabranili in več oseb ranili, mnogo pa tudi zaprli.

Italijanski minister vnanih zadev grof Robilant je brzojavno izrekel grajo, generalu Gené, da je Ras-Aluli izročil puške, katere je bilo zaple-nilo carinsko oblastvo, in njegove begune, katere je, kakor se zagotavlja, dal takoj usmrtiti, da je le re-šil ekspedicijo grofa Salimbena, ne da bi bil poprej kaj vlado poprašal za svet. Naročil mu je, da se zastran poročnika Savoiroux, katerega je Ras-

Alula še obdržal v ujetništvu naj nikar ne pogaja. Ko bi ga le Ras-Alula kaj vprašal, kaj da naj stori ž njim, odgovori naj mu, kar hoče, samo posledice naj si sam sebi pripiše. Sicer naj pa Abisince pusti na miru, dokler ne dobi drugačnega povelja. Strogo naj pazi, da se skozi Massauah in okolico ne bode vozilo orožje v Abisini. — Večino italijanskih li-stov graja to brzojavko, kajti sklepa, da hoče vlada na ta način le svoje napake zvrtni na generala Gené. Govori se, da se bode v kratkem prenovilo ministerstvo, Riccoti, Genala in Coppino bodo od-stopili. Ali tudi potem se bode Depretis težko ob-držal.

V **angleškej** spodnji zbornici objavil je Gorst v imenu vlade, da se sedaj ni bati, da bi Rusija napala Afganistan. V Pišinski dolini je na-kupičenega mnogo gradiva za grajenje železnice. Kadar se bode začela dalje graditi železnica, bode vlada že sporočila parlamentu, ako ne bode to v nasprotju z državnimi koristmi.

Dopisi.

Iz Gradca 21. marca. [Izv. dop.] Dovolite, gospod urednik! da Vam zopet nekaj poročam iz velikonemškega mesta, ki je v najnovejšem času nam Slovencem toli sovražno postalo. — Bela sne-žena odeja zavila je naš Gradec zopet v zimsko obleko. A v srcih tukajšnjih slovanskih vseučilišč-nikov klije mlado življenje ter poganja brstne mla-dike. Dokaz temu naj bodo te skromne vrstice.

Akademično društvo „Triglav“ imelo je dne 10. marca občno zborovanje v gostilni „golden-es Ross“. Mnogobrojno občinstvo, obstoječe iz zastop-nikov vseh slovanskih narodnostij na tukajšnji uni-verzi polnilo je prostrano sobano. — Ta ve-čer pokazal se je „Triglav“ zopet zvestega svojeje nalogi, da z mladeniškim naučenjem pro-slavlja one može, koji so vse svoje duševne in gmotne sile položili na žrtvenik mile naše domo-vine. Pooblaščen po odboru poprime besedo pod-predsednik, g. stud. jur. Vekoslav Krant, nositelj imena, ki je v koroških Slovencih že davno na dobrem glasu — ter v korenitem govoru, polnem plamtečega domoljubja utemeljuje predlog odbora: naj društvo na dostojen način proslavlja neizmerne zasluge moža, svečenika v najblažjem smislu besede, ki letos obhaja petdesetletnico svojega plemenitega in plodunosega delovanja na časnikaškem polji, na političnem bojišču in v slovenskej književnosti, — naj se sivolasemu boritelju za narodne pravice v tužnem Korotanu, očetu koroških Slovencev, podeli največa čast, katero „Triglav“ sploh skazati more — naj se g. Andrej Einspieler imenuje častnim udom. — G. stud. med. Josip Rakež slikal je potem v kratkih potezah neumorno delovanje častitega starčka z nemškim imenom in slovenskim srcem po-čenši od leta 1837 do današnjega dne, sosebno poudarjajoč kot solnce čist značaj, veliko nesebič-nost in skromnost njegovo. — Govoroma sledilo je burno odobravanje. Predlog je bil jednoglasno in z največim naučenjem vsprejet. — Bog živi starosto slovanskih prvoboriteljev še mnoga leta ter oslajšaj mu večerno zarjo trudapolnega življenja z obilnim uspehom!

Na odposlano mu brzojavko odgovoril je g. Einspieler s sledečim pismom:

življenje = lif, živeti = lifön itd.

Časov ima glagol šest, kakor Latinec.

Sedanji čas jednina se izobrazí, ako se kore-niki na konec pritakne dotični osební zaimsek na pr.: življenje = lif,

jaz živim = lif + ob (os. z. 1. os.) = lifob,

ti živiš = lif + ol = lifol itd.

V množini je isto — ljubimo = lof + obs = lofobs itd.

Drugi časi: impft., perf., pl. perf. itd. še iz-obrazijo, ako so pred dotični glagol postavi črka. V to svrhu služijo črke ä, e, i, o in u, na pr.: jaz sem ljubil e + löf (ljubezen) + ob = elöfob, jaz bom ljubil o + löf + ob = olöfob itd.

Razvidno je, da je prava igrača postaviti gla-gol v ta ali oni čas.

Pri glagolu v trpni obliki je ravno to, samo da pride še pred glagol v tvorni obliki še črka p, — na pr.: jaz sem bil ljubljen = p + elöfob = pelöfob, itd.

Iz navedenih izgledov je jasno, kako lahko se je priučiti volapük-slovnice. To priznali so tudi drugi. Iz vseh delov sveta, od znanih avtoritet pri-hajajo izumitelju „volapüka“ priznalna pisma, želeč mu obilo uspeha. Povsodi se snujejo društva, v ka-terih se predava „volapük“. — O zanimanju za

Slavno društvo!

Sprejel sem po telegramu veselo novico, da me je slavno akademično društvo „Triglav“ dne 10. marca t. l. imenovalo svojim častnim udom.

Srčno se zahvaljujem za to veliko, nepričako-vano čast in veselje. Delal sem za naš ubogi, za-puščeni narod od leta 1837 do sedanje ure, torej celo polstoletje. — Pa spolnoval sem s tem le samo sveto dolžnost, katero spolnovati je dolžen vsak vrli sin svojega naroda. Tudi za naprej se bom trudil za svoje slovanske brate do zadnjega svojega zdi-h-laja, a delal bom to s tem večim pogumom in ve-seljem, ker se zdaj čutim, častnega člana akad. društva „Triglav“. — Domorodni duh, ki veje mej Triglavani, mi je porok in zastava, da bode solnce prisijalo tudi pred naša vrata. Narod naš se zbuja in zaveda bolj in bolj, — duhovščina naša stoji zvesto in trdno k svojemu narodu, — Triglavani postanejo naša posvetna gospôda. — Kjer pa narod, duhovščina in inteligenca delajo z zedinjenimi močmi, tam je konečna zmaga gotova. Torej živili rodoljubni Triglavani, dika in nada naša!

V Celovci 16. marca. 1887

Andrej Einspieler m. p.,
Triglav.

Kakor čujemo, bode se najbrž posebna depu-tacija slovanskih vseučiliščnikov, vrnivših se na ve-likonočne počitnice v koroško domovino, osobno po-klonila našemu častnemu članu, ter mu izročila diplomo.

Zdaj pa preidimo na drugo stvar. V istej Tri-glavovej seji sprožila se je zopet imenitna misel, o katerej smo že nekaj časa sim ugibali in ukrepali. Po inicijativi g. stud. iur. Gumplovicz-a, rodod Poljaka, izbrala se je namreč iz vseh slovanskih narod-nostij, zastopanih na tukajšnji univerzi, deseterica kot odbor, ki bode še v teku tega semestra dogotovil sta-tute za slovansko literarno društvo ter jih predložil sl. namestništvu v dovoljenje. Namen temu društvu bode vsestransko mejsebojno spoznavanje in spora-zumljenje vseh tukajšnjih slovanskih vseučiliščnikov. Mi Slovenci bodemo z drugimi slovanskimi brati na ta način spojeni s še ožjo vezjo. V to svrhu se bode osnovala skupna čita'nica, v kateri bodo na razpo-laganje časopisi osobito vseslovanske tendence; ustanovili se bodo kurzi za slovanske jezike, izdal se bode slovanski almanah. — Najbolje pa se bode dosegel ta namen po tedenskih predavanjih o raz-ličnih strokah in seveda v različnih slovanskih je-zikih. — Akad. društvo „Triglav“ izbralo je iz svoje sredine dva zastopnika, g. stud. iur. Bogomila Kreka in stud. med. Josipa Rakeža.

Naša iskrena želja je, da bi se ta lepa ideja čim preje uresničila ter obrodila obilen sad. Trdno pa smo preverjeni, da bode to novo društvo našlo popolno odobravanje in pripoznavanje ter obile pod-pore po celem širnem slovanskem svetu avstrijskem. V to svrhu pomozi Bog in sreča junaška!

Domače stvari.

— („Slovana“) pesniški del ureduje od 1. aprila na dalje slavni naš pesnik Simon Gre-gorčič. To nam je poročstvo, da bode „Slovan“ prinašal samo izborne pesniške spise, kar bode na

gen. brata = blod + a = blodä,
dat. bratu = blod + e = blode,
acc. brata = blod + i = blodi,
voc. = o blod.

Množinska sklanja je jednaka jedninskej le z razločkom, da dobiva na konci besede še črko s, tedaj

nom. blods.

gen. blodas,

dat. blodes, itd.

Pridevniki se izobrazujejo, ako se koreniki, oziroma samostalnikom pritakne končnica ik na pr. človek = men, človeško men + ik = menik itd.

Prej ko preidem k glagolu, o katerem mislim malo bolj obširno pisati, omeniti mi je osebnih za-imkov. Ti so:

jaz = ob,

ti = ol,

on = om,

ona = of,

ono = os,

Oni, Vi (vikanje) = ons.

Množina je, kakor pri samostavniki s, kateri se jednini pristavi, tedaj: mi = obs, vi = ols itd.

Glagol nedoločnik se izobrazí, ako se koreniki iz samostavnika na konec zlog on pritakne, na pr.:

veliko korist naši liriki, ki v zadnji čas ni baš napredovala.

— (Pisateljskega podpornega društva) zabavni večer bode bodočo soboto, dne 26. t. m. ob navadni uri v restavraciji Čitalnice Ljubljanske. — Predsedoval bode prof. Pleteršnik, za čitanje je tudi skrbjeno.

— (Slovensko gledališče) Režiserju in vodji dramatične šole, g. Borštniku, priredi dramatičnega društva odbor v nedeljo dne 27. t. m. v Ljubljanske čitalnice dvorani benéfico. Gosp. Borštniku mora se priznavati velika zasluga, da je popolnem preustrojil naše dramatično društvo in dovel ga na stopinjo, da smemo nanj biti ponosni. Odkar je on prevzel režijo, vršile so se vse predstave točno in gladko in čestitati se mu mora na do sedaj nedoseženem „ensemble“. On sam se je v raznih ulogah skazal izvrstnega igralca, reči smemo umetnika, in občinstvo imelo je dovolj prilike, razsojevati, kaj je večak, kaj diletant. Z ozirom na g. Borštnika zasluge nikakor ne dvomimo, da mu bode nedeljski častni večer v zadoščenje in veliko priznanje. Da se ustreže občinstva želji, izbral si je g. beneficijant Kotzebueovo burko „Zmešnjava na zmešnjavo“, v kateri tudi veterani igralcev g. Kocelj kot major sodeluje. Rečena igra v 5 dejanjih je zadnjič tako močno dopadala, da bode gotovo tudi v nedeljo napolnila vse prostore.

— (Tehniško društvo) imelo je včeraj zvečer pri Miliči svoj shod, pri katerem je gosp. stavbeni svetnik Fr. Potočnik v več nego jedno uro trajajočem, jako zanimivem govoru opisaval Ljubljansko barje. Glavno vsebino njegovega govora priobčimo pri priliki. Za njim sta o istem predmetu govorila gg. Dežman in župan Grasselli.

— (Iz Celja) se nam piše: Dnevi dr. Foreggerjeve slave so menda šteti. Lastna stranka ga namerava dati v talon. Kakor se tukaj govori, ponuja neka srednja stranka ministru Gautschu mandat, ter se je baje za posredovanje naprosil g. baron Goedel. — Koliko resnice je na tem, pokazali bodo prihodnji dnevi. Faktum pa je, da dr. Foreggeria nikdo ne mara, in če ga bodo volili naši Nemci, storili bodo to samo, ker so zaradi kandidata v zadregi. V tiskarni „Vahtarce“ vlada vsled vseh teh zmotnjav velika zmešnjava.

— (Bl. Fišerjev koncert.) Poroča se nam z Dunaja: V nedeljo, 27. marca, priredil bode svoj prvi koncert gospod Blaž Fišer v znanej koncertnej dvorani Ehrbarjeve. Kdor si na Dunaji upa, z velikimi listi občinstvo vabiti na samostojen koncert, ta mora imeti srce, pa tudi zavest, da bode kot mojster v svoji stvari ukrotil predsodke, katere razvajeno občinstvo pripravi za vsacega mladega, prvič nastopajočega umetnika. Niti trenutek ne dvojimo, da se to ven in ven posreči našemu rojaku iz Štajerske, gospodu Fišerju. Čestokrat so ga že omenjali tukajšnji časopisi, osobito glasbinski in pri vsakej priliki so ga stavili mej prve virtuoze na kontra-basu. Gospod Fišer je dovršil konservatorij, učitelj je za gosli, glasovir, petje in citre, a posebno sloveče ime uživa kot kontrabasist. Prvi njegov koncert bode tudi „kontra-bas-koncert“, kakor napovedujejo programi. Ž njim sodelujejo

gledala zemljekaze, ki so mej njo in očetom pregrajo delali ter ga baje toliko izključno zanimali; kar jo je pomiril, ko je naočnice snevši in papirje stran pomakniti z odličnim glasom rekel: „Leroy, sedaj ne; Mabel je ravnokar prišla in jaz sem jo komaj videl. Jutri bodeva imela čas ter lahko vse odločiva. Kar se pa tiče teh delnic vzhodne železnice —“ in potem so sledile nekatere nagle besede, katere je na pol tiho govoril in katerim je gospod Leroy z naglim kimanjem pritrjeval; nato je vzel klobuk, da bi odšel.

Mabel ga je sedaj vprašala po svoji sestri. „Najbrže ima sedaj pri sebi lasopleta“, odgovoril je. „Mislim, danes zvečer pojde h gospej D... na ples.“ Mabel mu je na to rekla, da bi jo drugo jutro rada obiskala, če ne bode preveč trudna. In gospod Leroy se je poslovil in odšel, ker ni hotel ž njimi obedovati.

Gospod Vaughan je vkupe zložil razgrnne papirje, spravil jih v pisavnik, zaprl ga, ter ključ v žep utaknil. Sedaj se je na obrazu pokazala mu zadovoljnost, ki je očitno rekala, da je za trenutek opravil opravila in da se lahko veseli v družbi sestre in hčere. Že po krvi ni bil posebne razgovoren mož; in Mabel se je bila v vsakej družbi prepričala, da ni imel zmožnosti dalje časa živo se

znane koncertne in operne moči, pa je nam tudi to porok, da umetniški krogi sami priznavajo izvrstnost Fišerjeve igre. Slovenci na Dunaji naj ne zamudijo te prilike, da se seznanijo z umetnostjo svojega rojaka in udeležijo naj se mnogoštevilno prvega njegovega samostalnega koncerta. Lahko gojimo nado, da bode gospod Fišer ta večer prejel sladko plačilo, katerega je vreden. Malokdo je za svojo prirodno nadarjenost toliko trpel, kakor on, malokdo je imel toliko ovir, ko je hotel tisto doseči, kamor ga je sililo srce. Malone vsakdo bi bil preje obupal, gospod Bl. Fišer pa je s čudovito vztrajnostjo vse premagal in po neznanskih trnjevih potih prispel do vrhunca umetniške popolnosti. Prezanimivo je to življenje, vredno, da se opiše mladini, katera trpi in je vzpodbude potrebna. Upamo, da se nam za to ponudi kmalu še lepša prilika. Za danes le kličemo svojim tukajšnjim rojakom: „na svidenje pri Fišerjevem prvem koncertu!“

— (Priatelj našega lista) piše nam: Znano bode vsakemu, ki ima posla s pošto in razpošilja razno blago s povzetjem, da se mu povzeti znesek izplača gotovo v treh, štirih dneh po odposlanem povzetju, to je takoj, ko nakaz povzete zneska na oddajno pošto dojde. Ravno tako upraviteljstvo južne železnice prihod denarja izplačanega povzeta nakaže dotičnemu odpošiljatelju blaga takoj prvi dan, ali če ima dotični raznašalec preobilo posla, najdalje v dveh dneh. Drugače je to pri državni (Rudolfovi) železnici, kar se tiče Ljubljane. Tu traja tedne, (da, so stranke, ki trdijo da celi mesec) predno pošiljatelj odposlanega blaga zve, da je povzeti znesek na tukajšnji postaji pripravljen za izplačitev. Tako je neki tukajšnji odpošiljatelj že pretečeni teden prejel od svojega naročnika iz obližja Ljubljane naznanilo, da je povzeto blago dobil in plačal. Ker ni bilo nakaza o došlem denarju, pošlje na kolo-dvor nekoga z vprašanjem, kaj je z denarnim nakazom. Ondi se mu je povedalo, da je denar došel in pokazal se mu je zapečateni in frankovani nakaz, kateri se ima oddati takoj na pošto, da ga dobi pravi odpošiljatelj povzeta v roke. A odpošiljatelj nakaza do danes, t. j. po preteku štirih dni, ni dobil. Kje tiči vzrok? Li pri upraviteljstvu železnice, ali gre to zarezati na rovaš organa, kateri ima dotične nakaze oddajati na pošto. Tako počasno postopanje mora se odpraviti, ker stvar je silno neprijetna manjim trgovcem in obrtnikom, kaj še le, ako gre za velike zneske. Tudi je skrb, da se dotični nakaz izgubi ali z odkladijem zalozži in lastnik denarja pride v nevarnost, da se mu isti še le po preteku pol leta izplača, in še tisto po obilnih potih in še obilnejšem pisanju. Sicer pa prizadete stranke znajo, da glavno vodstvo državne železnice ni tako daleč, da bi se ne dostatkni na tukajšnji postaji odpraviti ne mogli.

— (Mariborska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) imela bode svoj redni občni zbor dne 31. marca t. m. na večer točno ob 8. uri v čitalnični dvorani. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika in blagajnika. — 2. Volitev novega odbora.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu.) Načelnštvo te podružnice vabi

razgovarjati. Bil je eden izmed onih mnogobrojnih mož, katerih značaj se v njih lastni hiši najpopolneje razvija in ki se v domačem krogu kažejo od najugodnejše strani. Mnogo je Mabel povpraševal, kako je potovala, kateri so bili sopotniki in kdaj je bila došla. Ko je k peči primaknil svoj stol ter jo dopadljivo in ljubko pogledal, osrčila se je Mabel, da je z zaupnostjo in lehkostjo odlikovanega otroka ž njim govorila. Polagoma je tudi teto upletala v pogovor, ki se je kaj naglo oživel; in ni bilo dolgo, kazala se je nenadoma zbrana skupina kot rodovina, ki se pri domačem ognjišču zaupno razgovarja.

Očitno se je kazala ponosna zadovoljnost, s katero je gospod Vaughan ta dan pri obedu predsedoval; hkratu je užival vso ugodnost, svobodo in domači mir, ki so mu doslej bili popolnoma tuji in katerih je z rastočimi leti toliko bolj pogrešal. Mirna dostojnost in odločnost, najimenitnejše lastnosti njegovega značaja, nista mogli popolnoma zakriti prijetnih občutkov, ki so ga zopet kot očeta rodovine obhajali. Pod tančico največje uljudnosti proti Sabiji se je zasledovala velika bratovska ljubezen; res je njegov glas z očitno radostjo izgovarjal besedi „moja hči“, vendar je njegovo milo oko, uprto v Mabel, kazalo na dosta globokejši izvor očetovske

na II. redni glavni zbor, ki bode v nedeljo 3. aprila 1887 ob 5^{1/2} uri popoldne v dvorani „Slovenske Čitalnice“. — Dnevni red: 1. Nagovor prvostanikov. — 2. Izvestje zapisnikarjevo. — 3. Izvestje blagajnikovo. — 4. Posamični predlogi in želje. — 5. Volitev načelnštva. — 6. Volitev zastopnika za veliko skupščino.

— (Kmetijsko predavanje) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gospod Gustav Pirc v nedeljo popoldne 27. t. m. po cerkvenem pravilu na Dobrovi.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi Bralno društvo v Žužemberku v nedeljo 27. t. m. s sledečim vspešnim: 1. F. S. Vilhar: Domovina. Mešan zbor. 2. A. Hajdrih: Jadransko morje. Moški zbor. 3. Fr. Grbic: Slavček. Čveterospev za ženske glasove. 4. I. N. Vogl: Glas domovinski. Čveterospev za moške glasove. 5. Dr. B. Ipavec: Slovenec sem. Moški zbor z bariton solo. 6. A. Foerster: Kitica slovenskih narodnih pesni. Mešan zbor. 7. Brati ne zna. Gluma v jednem dejanji. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Duhovenske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Za izpraznjeno župnijo v Selcih predlagan je tamošnji koperator g. Ivan Šušnik. Premesčeni so gg: Rok Merčun, koperator in beneficijant iz Šmartina pri Litiji kot koperator in katehet v Trzič; Marko Pakiž, koperator iz Št. Jurja pri Svibnem v Šmartin pri Litiji; Anton Kukelj, koperator iz Vodic v Kranj; Ignacij Žitnik, koperator v Dobrušah, kot korni vikar v Ljubljano.

— (Krasna napitnica.) Zabavno poučni list „Ličnanin“, izhajajoč v Gospiči priobčuje napitnico, katera bi niti v Homerovi Ilijadi ne bila neumestna in katera kaže izredno pesniško nadarjenost naših jugoslovanskih bratov. Ta napitnica slóve: Zdrav brate i pomagao ti Bog! — Evo nam mili kum dodje od gospodina Boga u ovaj dom, pod ovaj krov! Donese nam kruha i vina, Bog mu davao svake sreće i mira za najviše mužkoga roda i životnog ploda i žarene pogače: na vjetru je vijata, na situ je sijata, medom je ukuvana: hoćemo je brate lomiti — i dragom se Bogu moliti — na dvie pole na četiri četvrti, a na osam komadah i šestnaest malih komadićah, u sto dobrih časah! Koliko ti na njoj pismi, toliko imao sini! Koliko žari toliko snaji. Ti se s njima ponosio; kao soko visinom, riba dubljinom, zec brzinom, junak na vranu konju, na široku polju! — O, junače i junački sine, ko bi ti bio zlotvor, ubio ga gospod Bog svojom strielom! Tanjio kao kopac, crnio kao lopac, u luli noge prekrstio, kroz kamiš se provlačio! — Bog mu dao voštenu glavu, a lojene noge, niti smio zimi na buru, niti ljeti na sunce: ako bi zimi na buru, primrzao se, ako bi ljeti na sunce, odkravio se! Otišao u sasse lugove kupiti dugove; niti dugovah skupio, niti kući rupio! Ako bi kada mogao po nesreću kući rupiti, šuba mu do pete; ne razdro je crkvi hodeći, niti se Bogu moleći, već kroz trnje verući! — A daklen junače i junački sine, ako je ova rakija žeženica, rodit će nam proja i pšenica i u brdu vinova lozica, u šljivaru šljivova grančica. Vala ti kume, koji donio, nijesi prolio;

ljubezni, nego vse besede, ki so je njegove ustne govorile.

Nič manj jasno in očitno ni bilo bliščeče veselje na lici gospe Sabije, ko je Mabel jo silila, da je pri mizi očetu nasproti sedela; res se je sestra gospa z dozdevno ponižnostjo temu ustavljala. A Mabel je odločno odrekla, da bi se na ono mesto usedla, ter je kar naravnost zagotavljala teto, da ona jedina ima pravico tam sedeti. Naj bi bil gospod Vaughan v tem vprašanji za to ali ono, bil je sam preveč uljuden, da bi se v to mešal. In ta skromnost, s katero se je Mabel večji pravici svoje tete podredila, laskala se je nje ponosu ter je mirno ohlajala nje čute, kateri so bili po starih skušnjah toliko zelo razdraženi.

Da je Henrik bil odsoten, bilo je jedino, kar je družbi popolno srečo nekaj kratilo. „Mabel, ne čakaj ga“, rekel je gospod Vaughan, ko so bili pokosili ter se je bil namenil oditi. „Tudi mene ne čakaj“, nadaljeval je. „Jaz imam ob devetih neko sejo ter se bodem le pozno vrnil. Potovanje te je gotovo utrudilo in jutri bodeš imela dovolj opraviti. Ludvika bode prišla po-te, da bodeta šli nakupavat; in tudi Henrik, tega ne dvomim, ima polno raznih načrtov.“

(Dalje prih.)

ne ima nikakva zaraza, večje krstio i vjenčavao, crkve prekrivao i manastire darivao! — Bog ti davao svitloroge volove i vilaše ovnove, i zubate prasce! Kum prodade svitloroge volove i vilaše ovnove i zubate prasce, dok darova kume i prijateljice i ostale kumice: on ostade bez bijela groša i dukata. Dakle preporučim gospodinu Bogu, da mu da Bog oštro gvozdje ravno polje, uputne težake, jake voke, da on ore pšenico bjelico. Tija godina poraša, sveti Petar i Pavao na zlatne se štape podbačaju; rodi njemu pšenica bjelica; po dnu je busjata, po sriedi je perjasta, po vrhu je klasata; sve klasi kao djaci, snopovi kao popovi, strnjika kao vrljika. O junače i junački sine, oslobodite Bože ponajveće senjske drage, žute lokve, vračke bure, nemile cure, tjesna sokaka naopaka Bošnjaka, vrbova mosta, hrdjava gosta, šuplje tave, smutljive maje, starih djevojakah, šuplje opanaka, vitoračke livade i Begovca, koji vođu proždire! Daklen kod vina, duga napitka, gotova sramota! Sad ču zasukati brčinu, dozvati vrninu, ulicu u kupicu, podnjecu pod ustnicu. Zdrav Omere prvi do mene! Zdrav i živili i pomogao nas Bog sviju skupa i svakog po se! Kraj kuće nam klijenja i jasanje, u kući nam zdravlje i veselje! Bjele nam se hiljadile ovce, svaka ovca po dvoje janjaca, a selo krave nadvisile, vrani konji ploče pogubili, ma goneći vino i rakiju, ženeći momke i udavajući djevojke! Zdrav brate i pomogao nas Bog svije skupa i svakoga po se!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Atene 24. marca. Izvestje Havasovo: Bolgarske vesti, da Grki ob meji pripravljajo ustanek v Makedoniji, imajo le namen, motiti evropsko javno mnenje in prikrivati bolgarske nakane na Makedonijo. Grški narod in grška vlada si živo prizadevata ohraniti „status quo“ in bi ustanka v Makedoniji absolutno ne podpirala.

Pariz 24. marca. „Journal des Debats“ formalno zanikava vest, da bi bila Rusija Francoski ponudila alijanco.

Razširjeno zdravilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (19—2)

Zahvala.

Domoljubno deželno pomočno društvo izreka slavni kranjski hranilnici v Ljubljani, katera je v obnem zboru dne 17. t. m. za društvene namene blagodušno darovala 300 goldinarjev, najtoplejšo zahvalo.

Umrli so v Ljubljani:

22. marca: Marija Novak, gostija, 54 let, Kravja dolina št. 11, za bramorio
23. marca: Viktorija Androjna, privatnega uradnika žena, 41 let, Gospodske ulice št. 10, za spridenjem mozga.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. marca.	7. zjutraj	788-17 mm.	2-0° C	brezv.	obl.	0-20 mm.
	2. pop.	787-61 mm.	7-6° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	785-05 mm.	5-4° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 5-0°, za 0-5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 24. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81-30	gld. 81-—
Srebrna renta	82-30	82-05
Zlata renta	113-90	113-50
5% marena renta	97-80	97-70
Akcije narodne banke	882-—	881-—
Kreditne akcije	288-20	286-—
London	127-70	127-75
Srebro	—	—
Napol	10-11	10-12 1/2
C. kr. cekini	6-—	6-—
Nemške marke	62-60	62-70

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	165	75
Ogerska zlata renta 4%	—	102	85
Ogerska papirna renta 5%	—	89	75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	40	—
Kreditne srečke	100 gld.	176	—
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	108	20
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	218	25

Zalogo kož za podplate,

dobrih in trpežnih, priporoča po nizki ceni strojarja (168—3) Ivana Tomšiča na Vrhniki.

Oves „Triumf“

s trijerjem popolnem očiščen dobi se pri (137-9)

Gabrijelu Jelovšku na Vrhniki

100 kilo po 10 gld.

V zalogi klobukov

ANTON KREJČI,

na Kongresnem trgu, na voglu Gledaliških ulic, se dobé najfinjši in najnovejši

klobuki

za gospode in dečke, kakor tudi

civilne in vojaške kape

v bogati izbiri in po nizkih cenah. 199—5)

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (554—35)

Zobozdravnik

SCHWEIGER

ordinira od sobote dne 26. t. m. naprej

„pri Maličič“ (Hôtel Stadt Wien)

od 9.—12. ure zjutraj in (187-1)

od 2.—5. ure popoldne.

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Maličiču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno Schumacher, zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749—24)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—34)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**

Tovarna za kostne pridelke in lim

Luckmann-a & Bamberg-a

v Ljubljani

priporoča svoja zelo uspešno učinkujoča

umetna gnojiva, kostne moke in superfosfate

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

Jabelka

v večjih in manjših količinah se kupujejo pri

„Bavarskem dvoru“ v Ljubljani. (182—3)

Važno za trpeče na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofeljnaste, krvilone, slabotne, bledilone in krvirevne je sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislino apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

Dobiva se v (727—24)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—87)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Židovske ulice. **MARIJA DRENIK.** Židovske ulice.

Predtiskarija.

(29 11)

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.

Snovi za vezanje. Harlandska preja.